

Abdurrahman Dilipak'la Ali Bulaç'ın "AKP bir Dış Proje" itirafları

Bir öğretim üyesi/işadamının Çamlıca sirtlarından Marmara'ya bakan yamaçlarındaki villasında kamuoyunun yakından tanıdığı 5-6 gazeteci vardı. Mevsim, sonbahardı. Misafirler bahçede ve havuzun etrafında dolaşıp ayaküstü sohbet ettikten sonra bir üst kattaki geniş salona taşınmış, 100 metrekareye yakın salonun denize bakan taraftaki koltuklarına kurulmuşlardı. Toplantıyı organize eden eski gazeteci yeni siyasetçi kadın, sohbetin uygun bir yerinde şu soruyu ortaya atmıştı:

- AKP ile ilgili düşünceniz nedir? Biz yeni bir parti kurduk, bu parti ile ilgili yaklaşımınız nasıl?

Soru "ortaya karışık" misali herhangi bir kişiye yöneltilmeden atılmıştı. Ama İslamcı kesimce yakından tanınan ve belli çevrelerce "kanaat önderi" sayılan **Abdurrahman Dilipak**

soruyu kendisine yöneltilmiş kabul edip söze başlamıştı:

"AKP bir proje partisidir. 90'lı yılların ortalarına doğru Batı'da hazırlanıp Türkiye'de hayata geçirilmiş bir partidir."

deyip çıkmıştı.

Abdurrahman Dilipak sadece İslamcı kesimin değil, AKP'lilerin de iyi bildikleri, "Abi" diye hitap ettikleri, partiye açıktan verdiği destekten dolayı da minnettarlık hissettikleri bir insandı ve şunları anlatmıştı:

"Bakın 90'lı yılların ortasına doğru, siyasal İslam rüzgârları güçlü esmeye başladıktan sonra Türkiye'ye sık gidip gelmeye başlanmıştı. ABD, İsrail ve İngiltere'den gelenlerdi bunlar. Kendileri ile işbirliği yapacak gruplar arıyorlardı. Farklı isimlerle görüşmeler yapılmıştı ve bizimle de temas kurmuşlardı. Görüşmelerde dile getirdikleri konu şunlardı:

- Biz Türkiye'de siyasal İslamcılarla çalışmak istiyoruz, çünkü yükselen trend siyasal İslam'dır. Erbakan Hoca bu yükselen trendin en iyi göstergesi konumundadır. Biz sizinle çalışmak istiyoruz. Bunun şartlarını gelin birlikte hazırlayalım." diyorlardı. "Görüşülen isimler arasında Tayyip Bey ve Abdullah Bey de bulunmaktaydı. Hatta bu müzakere ekibinin içinde ben de vardım."

Aynı villada bulunan gazeteciler Abdurrahman Dilipak'ı yakından tanıdıklarını sanmaktaydı.

Hatta onun bazı karmaşık ilişkileri konusunda kafasında soru işaretleri de vardı. Ama hem **“Erd oğan’ın Batı işbirlikçisi olduğunu söyleyip, hem de müzakere ekibinin içinde kendisinin de olduğunu itiraf etmesi”**

karşısında şaşkınlığa uğramışlardı. Dilipak, bu kez o görüşmelere şahitlik eden birinin adını açıklamıştı. Üstelik adını verdiği kişi de aynı villada bulunmaktaydı.

Bakin bu görüşmelerin bir kısmının içinde Ali Bey de vardı”

diyerek kocaman elinin başparmağı ile hemen yan tarafta oturan Ali Bulaç’ı gösteriyorlardı. Ali Bulaç da kafası ile onay işareti yapmıştı. Dilipak,

“bu teklifin Milli Görüş lideri Necmettin Erbakan’a da yapıldığını, ama O’nun kabul etmeye yanaşmadığını”

da açıklamıştı.

Aslında bu görüşmelerde, Batılı muhataplar öyle diplomatik dil falan kullanmamıştı: ‘Bize düşen yükümlülükler’ ve ‘sizden beklentilerimiz’ diye bunları net bir şekilde ortaya koymuşlardı ve kendilerinin yapacaklarını şöyle sıralamışlardı:

1- Biz sizi iktidara taşıyalım.

2- Size gereken finansı (topluma tanıtma ve taraftar toplama masraflarını, imkânlarını) sağlayalım.

3- İktidarınızda size sıkıntı çıkaracak (TSK gibi) unsurların etkinliklerini ortadan kaldıralım.

Sizden istediğimiz şeyler de şunlardır:

1- İsrail’in güvenliğini artıracaksınız. Önündeki engelleri kaldıracaksınız.

2- Sınırların yeniden düzenlenmesi anlamına gelen Büyük Ortadoğu Projesini hayata geçirip uygulayacaksınız.

3- İslam’ın yeniden yorumlanmasında (ılımlı İslam algısında) bize yardımcı olacaksınız.

İslamcı yazar Abdurrahman Dilipak konuşmasıyla bu kez salondaki bir kişi hariç herkesi şaşırtmış, ev sahibi Abdurrahim Karslı'ya dönüp parmağıyla işaret ederek: **“Ben o zaman 'beraber çalışalım' diye bir hafta bu arkadaşına gittim geldim. Beyefendi kabul etmedi.”** itirafında bulunmuşlardı.[1]

Ali Bulaç Zaman'daki köşesinde bunları doğrulamış, başka marifetlerini de yazmıştı:

“Geçenlerde Merkez Parti Genel Başkanı Abdurrahim Karslı, +1 TV'ye verdiği röportajda Abdurrahman Dilipak'ın, **“AKP'nin bir proje olarak ABD, İngiltere ve İsrail tarafından kurulduğunu iddia ettiğini”**, kuruluşuna destek veren güçlerin, şu üç şeyi talep ettiğini söylediği o toplantıda Ben de vardım, 40 senedir tanıdığım Abdurrahman Dilipak, bunları –ifadelerde bazı değişiklikler olsa da- anlattı. Mesele şu: 1998'lerden başlamak üzere Amerikalılar, sıklıkla bizlerle görüşmeye başladılar. Biri gidiyor, üçü geliyordu. Sordukları şeydu:

“Türkiye’de dindar zemini kuvvetli (ama bizimle de iyi geçimli) bir iktidar mümkün mü?”

Ben ana fikir olarak şunları söylüyordum:

“Türkiye’de İslami-muhafazakâr aktörlerin belirleyici rol oynadığı bir döneme giriyoruz. Kronikleşmiş sorunlarımızı eski zihniyetle çözemeyiz; bölge gibi Türkiye de yeniden şekillenmek durumunda, Batı İslam’a, Müslümanların hayat tarzına ve kaynaklarına saygı göstermelidir. Batı ile savaşmak zorunda değiliz ama Batı’nın süren tahakküm ve hegemonyası altında Ortadoğu böyle devam edemez. İsrail sınırlandırılmalı, rejimler demokratikleşmeli, kaynaklar adil dağıtılmalı, İslam’ın cevaz verebileceği siyasetlere engel olunmamalı.”

Amerikalılar, ikna edebilselerdi söz konusu projeyi Erbakan Hoca’ya uygulamayı düşünüyorlardı, ancak O reddetti. Erbakan Hoca vefatından önceki son görüşmemizde AKP’nin nasıl kurulduğunu uzun uzun anlattı, elindeki bazı belgeleri bana gösterdi; Ertan Yülek Bey şahittir!

Karslı'nın evinde Dilipak, şunları da söyleyip Erdoğan'ı aklamaya çalışmıştı: **“AKP böyle kuruldu ama Erdoğan artık bağımsız hareket ediyor.”**

diyen Dilipak'ı haklı çıkarmaya çalışan Ali Bulaç Siyonist-Haçlı Batı sistemine sadakati savunmaktaydı.

Kısaca Abdurrahman Dilipak da, Ali Bulaç da, Türkiye'nin ılımlı İslamcılık kılıfı altında Siyonist Batı düzenine entegrasyonunda rol almışlardı ve malum odakların arabulucu adamlarıydı. İstanbul ve İzmit merkez ilçe teşkilatlarının eğitim toplantısında bu konuyu gündeme taşıyan Sn. Mustafa Kamalak'ın hemşehrisi Abdurrahman Dilipak'ın adını vermekten çekinmesi ise dikkatlerden kaçmamıştı. TV 5'te yayınlanan 2 Ocak 2015 tarihindeki Avrupa Saadet Şöleni'nde konuşan Sn. Kamalak, geçmişte ve günümüzde Milli Görüş'e emeği geçmiş muhterem kişilerden bazılarını şükranlarını arz ederken bir sefer olsun Erbakan'ı rahmet ve minnetle hatırlamamış ve ağzına almamıştı. Bunun gibi Siyonizm'i de bir kelime olsun kullanmamıştı. Yoksa Batılı odaklara "Erbakan'dan farklı olduklarını" ispatlamaya mı çalışmıştı? Ve konuşmasının başında herhalde heyecandan unuttu, ama o kadar da nankör olmaz belki ortasında ve sonunda bu davanın Lideri ve şahsi manevisi olan Erbakan'ı bir sefer olsun hatırlayıp rahmet okur diye beklentimiz de maalesef boşa çıkmıştı...

Anlaşılan, Batılı ajanların, Türkiye ve Erbakan'ı saf dışı bırakıp, İslam soslu AKP'yi kurup iktidara taşıma operasyonlarında Abdurrahman Dilipak siyasal İslamcı münafıkların, Ali Bulaç ise Cemaatçi yapının temsilcisi konumuyla o toplantılara katılmışlardı. Sahi, "Şeriat düzenini yıkıp Batılı değerleri getirdiği gerekçesiyle, Mustafa Kemal'i KÂFİR sayan Dilipak ve Cemaat mensupları, şimdi Batı'nın güdümünde ve dünya sistemine entegre bir AKP'nin iktidara taşınması için, gavurlarla işbirliği yapmanın, kâfirden daha aşağı sayılan MÜNAFIK durumuna düşüyorlar mıydı?

AKP bir projeydi tartışmasını başlatan Merkez Parti Genel Başkanı Abdurrahim Karslı, Milli Gazete'ye şu açıklamaları yapmıştı: Bu sessizlik projeyi onaylamaktır!

Merkez Parti Genel Başkanı Prof. Dr. Abdurrahim Karslı, **AKP kanadından bu konuda hiçbir açıklamanın gelmediğini söyleyerek, sessizliğin projeyi doğruladığını vurgulamıştı.**

Bir televizyon kanalında kendi evinde gerçekleşen bir toplantıyı anlatan ve 'AKP bir projeydi' tartışmasını başlatan Prof. Dr. Abdurrahim Karslı, Milli Gazete'ye çarpıcı değerlendirmeler yapmıştı. Gazeteci Abdurrahman Dilipak ve Ali Bulaç'ın da konuya ilişkin teyit yazılarından sonra konuşan Karslı,

"İktidar cephesinden bir ses çıkmamasını, projeyi doğruladığının teyidi olarak yorumlanması gerektiğini"

hatırlatmıştı.

"Çözüm süreci PKK'nın faaliyet alanını genişletme sürecidir"

diyen Karslı, PKK'nın bugüne kadar bütün dediklerini yaptırdığını açıklamıştı.

AKP'nin kuruluş aşamasında Erdoğan'ın karanlık irtibatları

Karasinekler, iltihaplı yaraları arayıp kondukları gibi, Siyonizm'in süvarileri de makam ve menfaat düşkünlüğü dışı vurmuş tipleri bulup, onları kendi milletine ve ülkesine karşı kullanmakta ustalaşmıştır. ABD'nin eski Ankara Büyükelçisi Morton Abramowitz de (aslen Yahudi olup Siyonizm'in Türkiye ve Ortadoğu stratejisti) Refah Partisi İstanbul Beyoğlu İlçe Başkanı Tayyip Erdoğan'ı keşfetmesinden sonra Erdoğan, malum medya marifetiyle toplum gündemine taşınmış, İlçe Başkanlığından İl Başkanlığına, oradan belediye başkanlığına ve derken Parti kurulup başbakanlık adaylığına varan hızlı yükseliş trendi başlatılmıştır. Erdoğan'ın Abramowitz'le Kasımpaşa'daki özel bir vakıfta başlayan tanışıklıkları, belediye başkanı seçilme öncesi ve sonrası Belediyenin Florya tesislerindeki görüşmelerle devam etmiş, ardından Tayyip Erdoğan'ın Amerika ziyaretleri yoğunlaşmıştır. İlk defa 17-21 Nisan 1995'te başlayan, daha sonra 17-22 Kasım 1996, 20-23 Aralık 1996, Cezaevine girmeden hemen önceye rastlayan 1 Mart 1998 ve yine 16 Temmuz 2000 tarihlerinde tekrarlanan ABD gezileri bunların bazılarıdır.

Tayyip Erdoğan'ı Belediye makamında 15 Ekim 1996 günü ziyaret eden Abramowitz'in "Siz İstanbul'u yönetip yıldızınızı parlatabildiğinize göre, Türkiye için de çok şey yapabilirsiniz!.." sözleri basında yer almış ve "Tayyip'in bazı şartları kabul etmesi halinde, ABD'nin kendisini başbakanlığa hazırlayabileceği mesajı" şeklinde yorumlanmıştır. Hatta o günlerde bazı gazeteler "*Abramowitz Erbakan'ın yerine Tayyip'i hazırlıyor*" manşetlerini atmıştır.

Abramowitz ise zaten bu gerçeği çok önceden ve Ertuğrul Özkök'ün köşesinden şöyle açıklamıştır: "*Evet, kravatlı ve daha şehirli kılıklı görünen Erdoğan'ı Erbakan'a tercih ederiz.*"[2]

Bilindiği gibi her olayın bir görüneni, bir de derinliği vardır. Temel fizik kuralıdır: "***derinlik kolay oluşmaz, zaman lazımdır!***"

Şimdi AKP'ye derinlemesine bir bakalım. İlk göze çarpan ilişki, Korkut Özal-Tayyip Erdoğan irtibatıydı. Gözü keskin insanlar, AKP üzerindeki Korkut Özal hakimiyetini hemen kavramışlardı. İşte ilginç ve esrarengiz danışman ve gizli kabine bakanı(!) Cüneyt Zapsu'ya bakın, beynelmilel ve önemli bir adamdı. Tayyip Beyin danışmanıydı ve Korkut Özal'ın da bir numaralı adamıydı. Korkut Özal'la Cüneyt Zapsu'nun birlikteliklerini anlamak için, Demokrat Parti'yi hatırlamak yeterli sayılırdı. Zapsu, Korkut Özal'ın Demokrat Parti Başkanlığı döneminde, O'nun Genel Başkan Vekilliğini yapmıştı. Bu arada Mücahit Arslan ismini hatırlayacaksınız... AKP Diyarbakır Milletvekili İhsan Arslan'ın oğluydu. Eğer hükümetle bir işiniz varsa ve işinizin görülmesini istiyorsanız, tek adres olarak Mücahit Arslan gösteriliyordu. Bu zat "olsun" dedi mi, hükümette olmayacak işiniz yokmuş! Bu kadar etkili olan Mücahit Arslan Tayyip Bey'in "kare aslarından" biri sayılıyordu. Yine ilginçtir, Tayyip Bey'le Mücahit Arslan'ı tanıştıran isim de Korkut Özal

oluyordu. Dikkat ederseniz bu kişiler Hükümet üzerinde en etkili isimler olmasına rağmen, hiçbiri ön plana çıkmıyordu. Daha etkili olmak için, etiketsiz olmak; yani perde arkasında durmak gereğini bunlar biliyordu. Çünkü:

“göz önünde olmak, gözlerin üzerinizde olmasını sağlıyordu”.

Bu da, derinlik teorisine ters düşüyordu.

Şimdi derinliğin ilk oluşum dönemini hatırlayalım. Yani MSP’li yıllara dönüp bakalım. Bilenler bilir, Milli Görüş içinde ilk ayrılış MSP döneminde yaşanmıştı. Ayrılık hareketinin başını çekense, tabii ki Korkut Özal’dı. 1977 MSP Kongresinde Hoca’ya karşı aday olmuşlardı... Şimdi, 10 puanlık uzman sorusu; peki Korkut Özal o sırada en yakın desteği kimlerden almıştı? Tayyip Erdoğan, Bülent Arınç bunların başındaydı... Nerden baksanız, Tayyip Erdoğan-Korkut Özal-Bülent Arınç işbirliğinde, çeyrek asrı aşan bir derinlik vardı. Yani siyasette hiçbir şey tesadüf sayılmazdı. Ve Korkut Özal, bu derinliğin Türkiye ayağıydı. Daha derin kökleri ise, K. Özal’ın, yıllar önce katıldığı bir Star TV Kırmızı Koltuk programında sarf ettiği; **“Türkiye İsrail’in liderliğinde oluşacak bir Orta Doğu ortak pazarına girmelidir!”** sözlerinde saklıydı...

Tayyip Erdoğan’ın Abramowitz’in ziyaretinden sonra **Erbakan Hoca’dan uzak durmaya başladığı ve Hoca’nın İstanbul’daki açılış törenlerine bile katılmadığı** da dikkat çekici bir ayrıntıydı.[3] Erbakan Hoca, elbette bütün bunların farkındadır. Ama O, hem İstanbul’da büyük başarılar kazanılması yolunda bu rüzgârdan yararlanmayı, hem de T. Erdoğan’ın bu tuzaktan kurtulacağını ummaktaydı. Ve tabii içimizden bazıları şimdilerde her ne kadar

“biz bu hıyanetleri yeni anlamaya başladık”

deseler de, aslında Erbakan Hoca’ya bir rakip hazırlanmasından ve Milli Görüşün altının oyulmasından gizli bir memnuniyet duymaktaydı.

O sırada Abramowitz-Erdoğan görüşmelerini ayarlayan kişilerden birisi ise gazeteci Ruşen Çakır’dı. Ruşen Çakır 1992’de Türkiye’ye gelen CIA Ortadoğu şefi ve Yahudi asıllı Graham Fullerle görüşüp, ılımlı Amerikancı İslamcılar hakkında bilgiler verip onların ele başlarıyla buluşmalarını da sağlamıştı. Bunun arkasından Çakır, Graham Fullerin de yetkili olduğu Rand Corporation’dan burs alarak Amerika’ya yollanmıştır. Daha sonra Milliyet Gazetesine “özel Muhabir” atanan Ruşen Çakır İsrail’e gidip birkaç ay kalmıştı. Ruşen Çakır şimdi de, Dönme İsmail Cem’in YTP’sine katılmıştı.

312-2’den aldığı cezanın onanmasından bir gün sonra 28 Eylül 1998’de, ABD’nin İstanbul başkonsolosu Bayan Caroline Hagins, Tayyip Erdoğan’ı Belediye makamında ziyaret edip, Washington’un talimatıyla,

“bu tür

gelişmeler, Türkiye demokrasisine olan güveni azaltır”

açıklamasını yapmıştı. Oysa aynı ABD yetkililerinin Erbakan’a karşı girişilen, haksız yere partilerini kapatma, hükümetini yıkma ve cezaevlerine tıkma olayları karşısında sessiz ve tepkisiz kalmaları dikkatlerden kaçmamıştı. Tayyip Erdoğan’ın AKP’yi kurmadan önce 18 Temmuz 2001’de

İsrail büyükelçisi David Sultan

’la bir görüşme yaptığı ve ona “Yeni oluşacak partinin İsrail ve ABD politikalarına asla ters düşmeyeceği” yolunda garanti verdiği konuşulup yazıldı. Bu David Sultan, uzun yıllar İsrail ordusunda görev yaptıktan sonra dışişleri kadrosuna alınan azılı bir İslam düşmanıydı...[4] Hatırlanacağı gibi, daha önceleri Erbakan Hoca’ya

“İsrail ve Amerikan karşıtı politikaları terk edelim”

teklifini getiren kişi olan Korkut Özal da Tayyip Erdoğan’ın fikir babalarındandı.

Tayyip Erdoğan ve ekibinin, AKP’yi kurma aşamasında ABD Büyükelçiliğinde görevli üst düzey mason, müsteşar Lawrence ile sık sık görüştükleri ve yine Abdullah Gül’ün İngiltere Büyükelçisi Sir David Logan’ı makamında ziyaret edip parti çalışmaları hakkında bilgilendirdiği basına sızmıştı. Ve zaten Londra Üniversitesi Öğretim Üyelerinden Türkiye Uzmanı Dr. Andrew Mango, Abdullah Gül’ün sık sık ABD ve İngiltere’ye giderek görüşmeler yaptığını açıklamıştı.[5] Dış güçlerin, T. Erdoğan’ın seçimlere sokulmayarak mağdur edilmesini ve bu durumun merhamet istismarıyla AKP’ye birkaç puan daha getirmesini ve böylece kendilerine daha yakın gördükleri ve güvendikleri Abdullah Gül’ün genel başkanlığa seçilmesini kurguladıkları da sezilmeye başlanmıştı. Ve zaten SP’li Mehmet Bekaroğlu’nun T. Erdoğan’a da yarayacak olan kanun değişiklikleri teklifine AKP yönetiminin özellikle ilgisiz kalmaları da bu görüşümüzü haklı çıkarmaktaydı... Ve AKP’ye hangi zihniyetin hâkim olduğunu ortaya koymaktaydı...

Ülkemize hıyanet ve hakaretleriyle meşhur AB’nin eski Türkiye temsilcisi Bayan Karen Fogg da ***“Erdoğan’ın Hıristiyan Demokratlara benzediğini, sol ve sağın boşalttığı alana yöneleceğini, siyasal ve ekonomik bakımdan batılı değerlere yaşayacağını ama bunlara ahlaki ve kültürel bakımdan yerli öğeler katacağını ve başarılı olacağını”*** ortaya atmıştı.[6] Böylece, AKP’nin IMF zehirine, yerli çikolata sürerek millete yutturacağı anlaşılmıştı.

Daha da düşündürücü olanı, Tayyip Erdoğan’ın Yenilikçi Hareketine, **meşhur Siyonist ve CIA ajanı Graham Fuller’in tam destek vermesiydi...**

Fuller, Türkiye’de artık Kemalizm’in modasının geçtiğini ve “ılımlı İslam”a öncülük etmesi gerektiğini ileri sürmekteydi. Bir röportajında

“Fazilet Partisindeki gençlerin baskın çıkacağı ve Yenilikçi Hareketin ılımlı İslam’a liderlik yapacağı”

kehanetini dile getirmekteydi!..[7] Batılı güçlerin ve masonik merkezlerin sık sık seslendirdiği

“ılımlı İslam”, Siyonizm’in sömürü saltanatına taşeronluk yapacak... Kur’an’ın adalet ve asaleti öngören kurum ve kavramlarını teferruat sayıp yozlaştıracak... Müslümanları köle ruhlu, uysal ve uygar(!) vatandaşlar haline sokacak bir anlayışı ifade etmekteydi.

Türkiye için tasarlanan “ılımlı İslam’ın” siyasi aktörlüğüne: **“Biz din eksenli parti değiliz...”**
“Dinsel milliyetçiliği reddederiz...” **“Adil Düzen, faizsiz sistem, İslam Birliği gibi içi**
doldurulmamış kavramları terk etmişiz, değişmişiz...” **“Milli Görüş markasıyla alakamızı**
kesmişiz...” itirafında bulunan **Tayyip Erdoğan; Dini önderliğine ise Fetullah Gülen seçilmiştir.**

Ahmaklara sorarsanız, hakkında açılan mahkemelerden kaçarak Amerika’ya sığınan Fetullah Gülen’in bu davranışı

“Hicret”

, Mason zenginlerin yüz binlerce dolar karşılıksız burs vererek Tayyip’in kızlarını, oğlunu ve gelinini Amerika ve İngiltere’de okutması, başörtüsü yasağından kaynaklanan bir

“mağduriyet”

ti. Açıkça görüldüğü gibi dini kavramları ve manevi duyguları istismar etmek, bunların mesleği idi. Mayıs–2000 de gerçekleşen ABD ziyaretinde Tayyip Erdoğan, orada yaşayan Fetullah Gülen’le görüşerek kuracakları partinin genel politika ve projelerini değerlendirmişlerdi. Bu arada Erdoğan-Gülen arasındaki köprü görevini eski radikal İslamcı yazar bilinen ve “Mekke Resullerinin Yolu” gibi kitaplarını şimdi inkâr eden Ali Ünal üstlenmişti, İstanbul Washington arasında gidip gelmekteydi. Fetullah Gülen-Tayyip Erdoğan partisinin teorik temellerinin hazırlanmasına Yeni Şafak yazarı Fehmi Kuru katkı vermekteydi... Ve yine Fetullah Gülen’in onursal başkanlığını yaptığı ve İshak Alaton, Üzeyr Garip gibi Musevi iş adamlarına ödül dağıttığı Gazeteciler Ve Yazarlar Vakfının düzenlediği meşhur Abant Toplantılarında bu yeni oluşumun siyasi zihniyet ve şahsiyetleri eğitilip yetiştirilmekteydi.

Sn. Erdoğan’ın Gizlenen Yalta Buluşması

Yalta, Kırım’ın Karadeniz’e en uç noktasındaki bir liman kasabasıydı ve meşhur Sevastopol’un 100 km. doğusundaydı. Şimdi Kırım Özerk Cumhuriyetine bağlı ve çok saygın ve yaygın (gizli ve açık) Yahudi ailelerin yaşadığı YALTA’da, Eylül 2012 ortalarında Başbakan Recep T. Erdoğan’ın da onur konuğu olarak katıldığı “Avrupa Yıllık Stratejik Toplantısı” yapılmıştı. Hatırlanacağı gibi 1. ve 2. Dünya savaşlarının asıl kışkırtıcısı Siyonist odaklarla, ABD, İngiltere, Fransa, İtalya ve Rusya’nın patronları 1945 yılında yine Yalta’da bir konferans tertipleyip “iki kutuplu ama Yahudi güdümlü” Yeni Dünya nizamını açıklamışlardı. İşte aynı anlaşmanın imzalandığı, aynı tarihi saraydaki “gizli ve özel” toplantıya katılan Recep Başbakan “Yalta Avrupa Stratejisi” benzeri çalışmaların Türkiye’de de yapıldığını ve böylece “farklı tespit ve değerlendirme imkânı bulduklarını” ilk defa ağzından kaçırmıştı.

Yalta Livedya Sarayında, “1945 yılındaki Yalta Konferansında kabul edilen **“Özgürleştirilmiş Avrupa deklarasyonunun savaş sonrası demokratik düzeni müjdelediğini, ama Avrupa’nın Demirperde ile ikiye bölünmesinin bu süreci engellediğini”**

vurgulayan Sn. Erdoğan acaba

“Yalta Konferansının, Siyonist odakların iki kutba bölüştürüp dengeleyerek, dünyayı yönetme ve sömürme anlaşması”

olduğunu Rahmetli Erbakan’dan hiç duymamışlar mıydı?

Yalta’daki tarihi binanın (toplantı) dışında konuşan Erdoğan: **“Ortak akıllı birlikte işletmek imkânına sahip olmaktan çok büyük bir memnuniyet duyduğunu”** açıklamıştı.

Şimdi kafamızı kurcalayan şu soruların yanıtı aranmaktaydı:

1- Sn. Başbakan’ın da “özel onur konuğu” olarak katıldığı “Yalta Avrupa Yıllık Strateji” toplantısını tertipleyenlerin ve davetlilerin birçoğunun farklı ülkelerdeki Yahudi kökenli kişilerden olması ne anlam taşımaktaydı?

2- Sn. Başbakan’ın bu toplantıya katılacakları, daha önceden niye açıklanmamıştı?

3- Türkiye’de benzeri toplantıların yapıldığını, Recep Bey ağzından kaçırılmışlardı. Merakımız, “Avrupa, Yalta Stratejik Oturumları” benzeri toplantılar niye bugüne kadar sır gibi saklanmış ve halkımızın haberi olmamıştı?

4- Yalta’daki toplantıda nelerin konuşulup tartışıldığı ve hangi kararların alındığı niye medya ve kamuoyuyla paylaşılmamıştı?

5- Recep T. Erdoğan Bey’in ifadesiyle “uzlaştıkları ve çok memnun kaldıkları” ORTAK AKIL’a acaba hangi gâvurlarla, hangi kavram ve kurallarla, hangi amaçlarla ve hangi tavizler karşılığında varılmıştı?

6- İstismarcı İslamcı Yandaş Medya yalakalarıyla, inkârcı Ulusalıcı saldırgan yazarların hiçbirisi, Sn. Erdoğan'ın bu YALTA katılımını niye hiç gündeme taşımamış ve perde arkasını kaşımamıştı. Yoksa ortak patronları Yahudi Lobilerinden özel talimat mı almıştı?

7- Ani gelişen Azerbaycan, Ukrayna ve Kırım ziyaretleri, acaba bu YALTA BULUŞMASI'na bir kılıf mıydı? Hatta Müslümanları kışkırtmayı ve gündem saptırmayı amaçlayan Yahudi çekimli film bile bu sinsî Yalta toplantısını dikkatlerden uzak tutmak için mi yapılmıştı?

8- Yoksa bu YALTA toplantısında İsrail'le AKP'nin hangi kılıflar ve koşullar altında tekrar uzlaşacağı mı görüşülüp ortak kararlara varılmıştı?

Çünkü, Başbakan Recep T. Erdoğan, Ukrayna ziyareti sırasındaki basın toplantısında, Türk-İsrail ilişkilerine de değinip İsrail **“özür dileme, tazminat ödeme ve Gazze ablukasını kaldırma”** şartlarının hepsini yerine getirmediği, ilişkilerin normalleşmesinin imkânsız olduğunu açıklaması; aslında “uygun koşullar sağlanırsa uzlaşırız” anlamını taşımaktaydı. Zaten, son zamanlarda özellikle ABD'nin ve bazı Avrupa ülkelerinin, iki tarafı uzlaştırmak için diplomatik çabalar harcadıklarına dair haberler çıkmıştı. Şimdiye kadar Batılı diplomatların yaptığı girişimlerden İsrail'in bu “paket” şeklindeki şartları kabul etmemesi nedeniyle sonuç çıkmadığı saptanmıştı. Anlaşılan Mavi Marmara olayı için resmi “özür” şartı üzerinde bir ilerleme sağlanmıştı. Bu, diplomatik dilde, uygun bir terim bulma hüneri ile ilgili bir aldatmacaydı... Tazminat konusunda da zaten baştan beri fazla bir zorluk çıkmamıştı. İsrail sadece Gazze ablukasının kaldırılmasını, iki ülke arasındaki kesik diplomatik ilişkilerin yeniden kurulması için bir ön şart olarak kabul etmeyip biraz daha yumuşatmaya çalışmaktaydı. Ve zaten bu kuşkularımız aynen çıkmış ve Erdoğan iktidarı İsrail'le normalleşme (teslimiyet) anlaşmasını imzalamıştı.

Asıl dikkatimizi çeken Başbakan'ın Yalta'da bu sözleri söylediği saatlerde, İstanbul'da Kültür Üniversitesi'nde bir grup İsraili eski diplomat ve akademisyen ile yapılan toplantıda da bu mesele tartışılmaktaydı. Bunların bir tesadüf olmasını savunmak saflıktı. Kültür Üniversitenin “Global Politik Eğilimler Merkezi” (GPPOT) tarafından Türk akademisyenlerin, emekli subay ve diplomatların da katılımıyla düzenlenen bu toplantıda, Arap Baharı ve Suriye krizinin ışığında, Türk-İsrail ilişkilerinin geleceği araştırılmıştı. İsraili konuşmacılar, Netanyahu hükümetinin tutumundan farklı görüşler sunmuş ve İsrail'in Ankara ile ilişkilerin düzelmesi için daha büyük çaba harcaması gerektiğini savunmuşlardı. İsrail'in “Bölgesel Dış Politikalar Enstitüsü” (MITVİM) direktörü Nimron Goren, “Arap Baharı'ndan sonraki gelişmelerin, Türkiye ve İsrail arasında bir yakınlaşma için fırsat olacağını” vurgulamıştı. Ve İsrail kamuoyunun da Türkiye ile yeniden dostluğun kurulmasını arzu ettiğini açıklamıştı. İsrail'in önde gelen eski diplomatlarından

ve E. Ankara Büyükelçisi Alon Liel ise sunumunda, esas engelin “özürden çok Gazze şartı” olduğunu ve İsrail’in bu alanda bazı adımlar atmak durumunda olduğunu belirtmesi dikkatlerden kaçmamıştı.

Yahudi stratejistlere göre: Arap Baharı'nın Türk-İsrail ilişkilerine şimdiye kadar herhangi bir olumsuz etkisi saptanmamıştı. Alon Liel, Suriye krizinin Türkiye ile İsrail'in işbirliği yapması gereken bir noktaya doğru kaydığını ve bunun iki ülkenin de yararına olacağını vurgulamıştı. ^[8] İsraili diplomat Alon Liel, bunları söylerken başka bir İsraili ve porno çekimcisi ABD'li Sam Bacile Yahudisi “Lanetli Filmiyle” İslam âlemini kışkırtmaktaydı!

Libya, Mısır, Yemen, Afganistan ve Sudan'da uzun yıllar ABD kuklası yönetimler eliyle hakarete uğramış, Milli çıkarları ve kaynakları Batı tarafından yağmalanıp açlık ve sefaletle mahkûm bırakılmış Müslümanlar, üstelik yine CİA ve MOSSAD marifetiyle ortaya çıkarılan El-Kaide tipi oluşumlarla beyinleri yıkanıp provakasyonlara hazır konuma taşınmış gruplar öncülüğünde ABD elçiliklerine yönelik ölçsüz saldırılara başlamıştı. Ancak bu sonucu, derin Amerika bizzat planlamış Mel'un Yahudi çevrelerin hazırlanan Hz. Peygamberimize hakaret ve iftira içerikli filmi kendileri hazırlamış, yayınlamış ve BOP'un şeytani hedefine erişmek için İslam ülkelerini işgal etmeye ve İran saldırısı öncesi stratejik bölgelere asker yerleştirmeye bahane üretmek üzere Müslümanları özellikle kışkırtmıştı. Ve işte Libya'ya savaş gemileri yollaması ve Yemen'e asker çıkarması bunun açık kanıtıydı.

Bugünü kurtarmak için, bütün Milli kazanımlarımız satılmakta ve geleceğimiz karartılmaktaydı! Bir gece yarısı TBMM'den geçirilen “özelleştirme yasası”

Anayasaya açıkça aykırıydı!

AKP çok kritik bir yasayı Meclis'ten geçiriyordu. Özelleştirme ihaleleri konusunda yargının verdiği kararlar bundan böyle yok sayılıyor, son sözü Bakanlar Kuruluna bırakıyordu. Eski Danıştay Başkanı Nuri Alan bu kararın Anayasaya açıkça aykırı olduğunu söylüyordu. AKP, “bazı üst kurul başkanlarının görev süreleri ile ilgili torba yasaya” son dakikada bir madde ekleyerek, özelleştirmede mahkeme kararlarını etkisiz hale getiriyordu. TBMM'de AKP oylarıyla kabul edilen yasa ile: “özelleştirme uygulamalarına yönelik açılan davalarda, ihaleyi kazanan yatırımcıya yapılan devrin ardından iptal kararı verilmesi sebebiyle oluşacak fiili imkânsızlık karşısında, geri dönülemeyecek bir yapının ortaya çıkması halinde, Bakanlar Kurulu yetkili kılınıyordu. Bu yasa ile geçmişte satışı yapılan ancak mahkeme kararı ile işlemi durdurulan özelleştirmelerde Bakanlar Kurulu kararıyla yargı kararlarının geçersiz hale getirilmesinin yolu açılıyordu.

Mümtaz Soysal: “Yargı kararını uygulamamak suçtur” diye uyarıyordu.

Prof. Dr. Mümtaz Soysal ise: “yargı kararlarını uygulamamanın cezai sorumluluğu olduğu” uyarısını yapıyordu. Kamu İşletmelerini Geliştirme

Merkezi (KİGEM) Yönetim Kurulu adına açıklama yapan Genel Başkan Prof. Dr. Mümtaz Soysal, hukuka aykırı özelleştirmeler hakkında yönetsel yargı tarafından verilen yürütmeyi durdurma ya da iptal kararlarını uygulamamak için hükümete yetki veren bir düzenlemenin TBMM'de kabul edildiğini hatırlatarak, **“Yürütme erkini yargı erkinin üstüne çıkaran bu düzenlemenin Anayasa'ya aykırı olduğu açıktır ve iptali kaçınılmazdır. Bir hukuk devletinde bir yargı kararının uygulanmaması için düzenleme yapmanın akıldan geçirilmesi bile olanaksızken, bunun bir yasa hükmü haline getirilmesi Türkiye’de yalnız hukukun değil, aklın ve asıl ahlâkla vicdanın da yok olduğunu göstermektedir” şeklinde konuşuyordu.**

Oysa İsrail, önceleri ciddiye alınmayan toprak satışlarıyla kurulmuştu!

Dönemin SP Genel Başkanı Prof. Dr. Mustafa Kamalak, Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'e bir mektup göndererek, “yabancılara toprak satışını artıran kanunun tekrar görüşülmek üzere Meclis'e iade edilmesini ya da referanduma götürülmesini talep ediyordu. İslam coğrafyasına hançer gibi saplanan İsrail devletinin de ilk başta ciddiye alınmayan böylesi toprak satışlarıyla kurulduğunu anımsatan Kamalak, ekonomik krizle boğuşan Yunanistan'ın bile tarım arazisini satmadığına dikkat çekiyor ve **“Düzenlemenin TBMM'ye iadesi, bu mümkün değilse referanduma götürülerek milletın onayına sunulması tarihi bir görevdir”** diyordu. Bilindiği gibi Tapu Kadastro Kanunu'nda yapılan değişiklikle yabancılara toprak satışı 2.5 hektardan 300 dönüme çıkarılıyor ve ülke güvenliği açısından çok tehlikeli bir adım atılıyordu. Hükümetin, yabancılara toprak satışını artıran kanunu sırf rantiyecilere borç ve faiz ödemek için çıkarttığını herkes biliyor, bu tarihi hatalar suni gündemlerle unutturulmaya çalışılıyordu.

Bu düzenleme Anayasa'ya aykırıdır ve bağımsızlığımızın dolaylı devri anlamındadır!

Yabancılara satılacak her toprak parçası, özel mülkiyet alanına girecek ve uyuşu olduğu ülkenin Türkiye'ye müdahale hakkını ortaya çıkaracaktır. Oysa AKP Hükümeti bu kanunu, 'Aldıkları toprağı sırtlarına alıp götürcekler mi?' gibi bir yaklaşımla savunmaya çalışmaktadır. Evet, elbette sırtlarına alıp götürmeyecekler ancak devletimiz de sattığı toprağı geri alamayacaktır. Verimli tarımsal arazilerin önemi her geçen gün artmaktadır. Tarım arazilerini kontrol edenler, dünya ticaretini ve refah düzeyini de kontrolüne almaktadır. Bu çerçevede, muhtemel bir gıda ve su krizinden en fazla etkilenecek ülkelerin başında İsrail'in geldiği açıktır. Bu nedenle İsrail'in Türkiye'de başka isimler altında toprak edindiği kamuoyundan saklanmaktadır. Bu çerçevede değerlendirildiğinde, verimli tarım arazilerinin yabancılara satışı, milletimizin değil, yabancı ülkelerin servet ve refahını artıracaktır. Bu düzenleme ile çok vahim bir hata daha yapılarak müteakabiliyet esası kaldırılmaktadır. Bu kıstasın kaldırılması, diğer ülkelerin lehine işlerken, Türkiye'nin aleyhine olacaktır. Gelişmiş ülkeler, toprak satışına ciddi sınırlama ve yasaklamalar koymuşlardır. Örneğin ekonomik krizle boğuşan Yunanistan bile tarım arazisi satmamakta, sadece 'kullanma hakkı' tanımaktadır. Bu durum ABD, Avrupa Birliği ülkeleri, İngiltere ve İsrail gibi ülkelerde de aynıdır. Bu nedenle hükümetin mülkiyet devrini getiren düzenlemesi gelişmiş ülkelerdeki uygulamanın da tam tersinedir ve ciddi tehlikeler barındırmaktadır.

Topraklarımız üzerinde hesabı olan İsrail ve Ermeni lobilerinin çalışmaları da gözden uzak tutulmamalıdır. Başta İsrail olmak üzere birçok ülkenin çeşitli yöntemlerle Türkiye'de toprak satın almaya çalıştığı ehlinin malumlarıdır. Üstelik Ermeni diasporasının topraklarımız üzerindeki hak iddiası ülkemizin uzun yıllardır başını ağrıtan bir sorun olarak karşımızda durmaktadır. Özellikle

vurgulayalım ki, bölgemizin çibanbaşı İsrail devleti de ilk başta ciddiye alınmayan toprak satışıyla kurulup kök salmıştır. O dönemde ciddiye alınmayan toprak satışlarının bugün bütün İslam coğrafyasını etkileyen büyük sıkıntıların başlangıcı olduğu daha iyi anlaşılmaktadır. İşte bu tarihi gerçekler dikkate alındığında, söz konusu kanun, ülkemizin ve milletimizin geleceğini büyük tehlike altına sokmaktadır.

ABD Ankara Büyükelçisi Ricciardone, 'en büyük arzusunu' notlarına yazmıştı!

ABD'nin Ankara Büyükelçisi Francis Ricciardone Afyon'a yaptığı gezi sırasında bir skandala imza atmıştı. Yapılan kahvaltı sonrası basın mensuplarına açıklamalarda bulunmadan önce ABD Büyükelçisi Ricciardone'nin, dağıtılan konuşma metninde: "ABD'nin Türkiye'ye bakış açısı" bir kez daha ortaya çıkmıştı... Basın mensuplarına dağıtılan, ancak Büyükelçinin okumadığı cümlelerde "Türkiye'nin sömürülen ülke" olarak ima edilmesi dikkatlerden kaçmamıştı. Afyonkarahisar'ı Destekleme Derneği'nin davetlisi olarak gerçekleştirdiği ziyaret sonrası açıklamalarda bulunan Büyükelçi Ricciardone'nin, basına dağıtılan 4 sayfalık açıklamanın ilk sayfasında yer alan metinde "Türkiye'nin ABD'nin pazarı olduğu" cümleleri yer almıştı. Elçinin söylemeye cesaret edemediği ancak dağıtılan metinde yer alan *'Türkiye'nin Amerikan mal ve hizmetleri için daha büyük bir pazar haline gelmesini arzuluyoruz'* cümlesi, Milli Çözüm'ün yıllardır yazıp uyardıklarının ispatıydı.

Türkiye parsel parsel satılmaktaydı!

Türkiye Sermaye Piyasası Aracı Kuruluşları Birliği, yabancı yatırımcıların halka açık hisse senetlerinin yüzde 62'sine sahip bulunduğunu, hisse senetlerinin yaklaşık 5'te 1'inin de 10 yabancı şirket ve 10 yabancı fonun elinde bulunduğunu belirterek, yerli bireysel yatırımcıların ise halka açık hisse senetlerinin yüzde 21'ine sahip olduğunu açıklamıştı. **Raporda, geçen yıl sonunda toplam hisse senedi yatırımcısı sayısının 1,1 milyona yaklaştığı aktarılarak, şunlar vurgulanmıştı:** Yabancı yatırımcılar, halka açık hisse senetlerinin yüzde 62'sine sahip durumdadır. Hisse senetlerinin yaklaşık 5'te 1'i, 10 yabancı şirketin ve 10 yabancı fonun elinde bulunmaktadır. Yerli bireysel yatırımcılar halka açık hisse senetlerinin sadece yüzde 21'ine sahip durumdadır. Özel sektör borçlanma araçlarında yatırımcı sayısı 24 kat artarak 120 bine yaklaşmıştır.

Bankacılıkta yabancı payı yüzde 43 oranını aşmıştır

2004 yılında Türk bankacılık sisteminde küresel, yabancı sermaye payı sadece yüzde 3 düzeyindeyken, 2010'da yüzde 25 seviyesine dayanmış, Eylül 2011'de yayınlanan Merkez Bankası Finansal İstikrar Raporu'na göre ise, Türkiye bankacılık sektöründe yabancı payı yüzde 43'e ulaşmıştır.

İşte AKP'nin aynası:

Ekonomi tükenip tıkanmıştır: Dönemin AKP'li Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik, hiçbir sosyal güvencesi bulunmayan 8 milyon 472 bin vatandaşımız olduğunu açıklamıştır. Bunların eşi ve 2 çocuğu olduğu hesaba katılsa 36 milyon insanımız asgari ücretin yarısıyla sefalet içinde çırpınmaktadır. 5 milyon 855 bin kişi ise 295 liranın altında can çekişiyor durumdadır. Tarım bitmiş, hayvancılık tükenmiş, fabrikalar peşkeş çekilmiş ve kapatılmıştır. AKP'nin 10 yıllık iktidarında duble yollar ve sadaka dağıtımları dahil tüm yatırımlara sadece 47 milyar dolar, ama aynı süreçte faize ve dış borçlara 400 milyar dolar harcanmıştır. Erdoğan iktidarı geçim sıkıntısı içinde kıvranan memurlara %3 zam teklif etmekten sıkılmamış, memurlar ise hararetle alkışlayıp oy attıkları AKP'nin bu hakaretine müstahak olmuşlardır.

Eğitim sistemi yozlaşmış ve koflaşmıştır:

• YGS imtihanlarında 51 bin lise mezunu sıfır almıştır. 1 milyon 800 bin öğrencinin tam 700 bini matematikten sıfır almıştır. Fen bilimlerinde 1 milyon 262 bin öğrenci sadece 2 soruyu doğru yanıtlamıştır. 40 sorunun tamamına, Türkçede sadece 920 kişi, Sosyal bilimlerde 56 kişi, Fen bilimlerinde 437 kişi doğru yanıt vermeyi başarmıştır. Bunlar da paralı özel kurslardan çıkmadılar.

• Aile yapısı zayıflamış, ahlaki değerler yozlaşmış, şehvet budalası, uyuşturucu ve porno müptelası bir nesil çoğalmıştır. Ve hepsinden beteri:

• Ülkesinin parçalanmasına, Güneydoğumuzda Kürdistan kurulmasına bile tepkisiz kalacak kadar toplum milli duyarlılıklardan uzaklaştırılmaktaydı.

• Akit ve Zaman'ın ve yandaş medyanın kiralık yalakaları bu Din ve Devlet tahribatına övgüler yağdırmakta, hıyanetlerine nice kerametler uydurmaktaydı.

• Bir zamanlar ucuz kahramanlık hatırına ve ajan provokatör tavrıyla Erbakan'ın başını belaya sokacak söz ve davranışlar sergileyen Şevki Yılmaz gibi şarlatanlar, şimdi Haçlı AB aşığı ve zalim ABD madalyalı dindar kahramanları övüp göklere çıkarmaktaydı.

• Dünya sağlık örgütü, yaptığı araştırma sonucu 80 ülke arasında Türk öğrencilerin en mutsuz ve umutsuz olduklarını ve 74. sırada yer aldıklarını açıklamıştı. Genel yaşam standartlarında Türk gençleri 70. sıradaydı.

• 3-5 yandaşa vurgun kazandırmak için yapılan süt dağıtımının tahribatları ortadaydı.

• Eski Zaman yazarı ve iktidar yanlısı Ali Bulaç bile: *“Suriye müdahalesi ile tam 4 ülke ile savaşa girmek zorunda kalabiliriz”* diye uyarmaktaydı.

• Ama daha önce *“Yenilikçi Hareket”* kitabını yazıp AKP-Yahudi Lobileri ilişkilerini belgeleyen Star yazarı ve kiralık kafalı Nasuhi Güngör: *“Bir an evvel Suriye’ye girip Suriye Kürtlerine özerklik kazandırılm”* (7.5.2012) diye çırpınmaktaydı.

Sn. Recep Tayyip Beyin Çelişkili Tavırları!

“Söz bizim ağzımızdan bir kere çıkar... Davos’a gitmeyeceğim” diyerek güya mertlik ve sertlik gösterisi yapan Recep Erdoğan’a ve yalaka yazar-yorumculara, bu AKP’lilerin geçmişte hararetle savunup sahiplendikleri hangi söz ve prensiplerden nasıl çark edip vazgeçtiklerini, Yahudi teklif ve tehditleri karşısında nasıl dönekleştiklerini hatırlatmak üzerimize bir vecibeydi...

Önce şunların sorulması gerekirdi:

Türkiye gibi, Mason Localarının ve dış Siyonist odakların güdümünde bulunan ülkelerdeki partiler, seçimler, meclisler, hükümetler, sivil örgütler, sözde laik ve demokratik girişim ve gelişmeler... Evet, bütün bunların hepsi halkı avutup uyutmaya, sömürü ve zulüm çarkını saklamaya ve sürekli kılmaya yönelik ve göstermelik müesseseler miydi? ABD’den ve AB’den ve özellikle Siyonist Yahudi Lobilerinin izin ve icazetiyle iktidara gelen ve onların talimatlarıyla hareket eden şahsiyet ve hükümetler; ve yine stratejik konumdaki yüksek devlet görevlileri, acaba ne ölçüde Milli ve haysiyetli bir tavır sergileyebilirlerdi? Milli Görüşçü iken esip gürleyen ve gerçekleri dillendiren başkanlar, bakanlar, bürokratlar ve yazarlar, niçin ve nasıl böylesine esir ve edilgen hale getirilmişlerdi?

Tarihe, *“Körfez Krizi”* olarak geçen ABD’nin başarısız Irak’a ilk saldırısı sırasında Türkiye’nin tutumunu eleştiren Recep Tayyip Beyin şu sözleri gazetelere yansiyordu:

“Yıl: 1991 Körfez savaşı ABD’nin Emperyalizmi ve Siyonizm’i dünyaya hâkim kılmak için yaptığı bir savaştır. ABD, Rusya sorununu çözdükten sonra bütün dünyayı kendi emrinde tek bir devlet yapma kararı almıştır. Böylece Siyonizm’in egemenlik planını yürürlüğe

koymuşlardır... ABD'nin bu planı uygulayabilmek için kendi emrine harfiyen uymayan Irak'ı ezmesi ve böylece Ortadoğu'da İsrail karşısında hiçbir güç kalmamasını sağlaması gerekiyordu... Gayesinden saptırılan bir savaş için Türkiye'nin Birleşmiş Milletler kararına uyduğunu ifade ederek ABD'ye yardımcı olması milleti aldatmaktır... Bütün bu gerçekler ortada iken Özal'ın milletin büyük çoğunluğunu karşısına alıp Anayasa ve kanunları sürekli çiğneyerek Türkiye'yi savaşa sokmak istemesi vahim bir olaydır... Türkiye'deki üslerin NATO maksatları dışında kullanılmayacağı, yasaların hükmüdür. Bu üslerin sadece komünist ülkelerden gelecek saldırılara karşı savunma amacıyla kullanılması gerekir. Fakat bugünkü uygulamada bu üsler NATO'ya değil, ABD'nin emrine verilmiştir..." diye çıkışan Recep Bey Şimdi aynı Amerika'nın Irak, Suriye ve Libya'yı parçalama politikalarına nasıl taşeronluk yapıyordu! Yani özünden de sözünden de niye dönüyordu?

Recep Tayyip Bey Ümraniye'de kapalı salon toplantısında şöyle konuşuyordu:

"...Ben Müslüman'ım" diyenin tekrar yanına gelip bir de "Aynı zamanda laik'im" demesi mümkün değil. Niye? Çünkü Müslüman'ın yaratıcısı Allah, kesin hakimiyet sahibidir. "Egemenlik kayıtsız şartsız milletindir" koskoca bir yalandır. Egemenlik kayıtsız şartsız Allah'ındır...!?"

Yıl: 1994 Tayyip Erdoğan şöyle haykırıyordu:

"Ataya saygı duruşunda, sap gibi ayakta durmaya gerek yok!" (12 Mayıs 1994 Hürriyet Gazetesi)

Acaba Sn. Erdoğan, o gün mü yanılmaktaydı, yoksa bugün mü numara yapmaktaydı?

[1] Ünal Tanık, 16 Aralık 2014, Rota Haber

[2] Bak: Hürriyet-1994

[3] Milliyet - 24 Nisan 1995

[4] Bak: Yenilikçi Hareket- Nasuhi Güngör.sh.97

[5] 7 Mayıs 2000-Aydınlıktaki röportajı

[6] Milliyet, 23 Temmuz 2002

[7] Aktüel Dergisi, 520.sayı

[8] Milliyet / Sami Kohen / 15 09 2012